

Дан Општине Херцег Нови

Срећан ти рођендан, вољени граде, порука је коју бивши и садашњи ученици наше школе, наставнички колектив и запослени упућују свом граду са жељом да ово буде први и последњи Дан Општине Херцег Нови којег прослављамо с маскама на лицу...

Мина Никовић

Маша Никовић

Кад кажем Херцег Нови, помислим на...

...велика дрвена врата Сат куле кроз која смо пролазили прдвођени нашим дивним учитељем Гораном Дробњаком у вријеме карневала.

Лука Вујиновић 7.а

...стари зеленички Хотел Плажа у чијем смо парку играли фудбал, а онда трчали да се расхладимо у мору.

Милица Радуловић 7.а

...медитеранску вегетацију, старе куле и тврђаве, дјечије маскембале у којима сам највише уживао.

Вук Апарац 7.а

...Шквер и базен Јадрана, зграду старе жељезничке станице и градско муло.

Андријана Савић 7.а

...Белависту за коју ме вежу дани раног дјетињства и одласци у цркву с мамом.

Иван Меденица 7.а

...мјеста која ме усређују, на Јахтинг плажу на коју сам први пут отишла сама, без родитеља, са другарицама... И на степеништа – мала, велика, уска, стара, широка, нова, камена, бетонска, глатка, излизана, запуштена, зарасла, блистава, мрачна, освијетљена, чиста... Степеништа!

Јелена Марић 7.а

...Плаву тишину, зеленичку плажу, на којој сам одрастао и стекао пријатеље и на уске, на мрачне и тајанствене улице нашег Старога града које сам виђао у Италији и један трг у Трсту који ме подсјећа на Трг Николе Ђурковића.

Андреј Шофранац 7.а

...музичку школу у којој могу музиком и пјесмом исказати своја осјећања.

Јована Мићуновић 7.а

...сунце, свјетлост, љепоту.

Кристина Алексић 7.б

...љето и плажу.

Јана Лазовић 7.б

...излазак сунца, а око мене се све зелени.

Ненад Живановић 7.б

...мој Баошић и чувену Бербу мимозе.

Саво Ивановић 7.б

...скалине, Шеталиште Пет Даница и стари градски трг.

Лука Крговић 7.б

...море, јер ме вода опушта, а шум ми помаже да заборавим на све своје бриге.

Иван Јушковић 7.б

...мимозу, јер се наш град препознаје по њој, она је симбол Херцег Новог.

Алекса Аџић 7.б

...Стари град, јер одолијева времену и све је љепши.

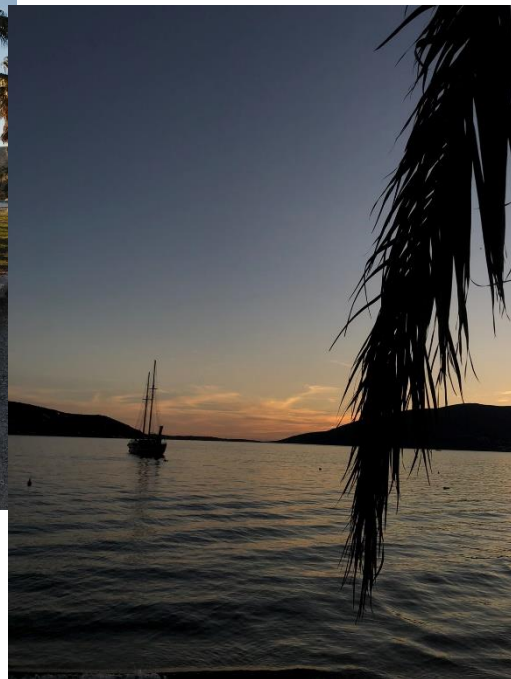
Алекса Вуковић 7.б

...љетње сунчане дане, гужву, вреву, пуно туриста, дане какви су били прије короне.

Ален Шукурица 7.б

...Канли кулу, јер има диван поглед на море.

Иван Манин 7.а

Софија Вујачић, ауторка фотографија

DESILO SE U NOVOME

Pet grlica preko neba.
Pet visokih vitih jela.
Pet je kora tvrdog hljeba
i pet mrtvih mladih tjela.

Bješe istih pet imena,
pet djetinjstva i mladosti,
Pet riječi k'o stijena
i pet časnih odvažnosti.

Pet majčinskih bolnih briga,
Ispisanih pet stranica
Istorijskih teških knjiga -
To bijahu pet Danica.

Majko, noćas kćeri malo
Pred spavanje priču reci
O mladosti jednoj paloj,
O odvažnoj novskoj djeci!

Pričaj kako ima bajka
Bez prinčeva i princeza,
O junaštvu djevojaka
Pod teretom mitraljeza.

Bez odora i bez krinke,
Neka čuje priču ona
Ko su bile omladinke
Orjenskog bataljona.

I bez dvorskih finih normi
To bjehu sirene morske
Ispod teških uniformi
Vojske Pete crnogorske.

Pričaj, pričaj joj bez daha
Da bile su hrabre, dične
Kad odvažno i bez straha
Sve padoše nepomične.

Utihnulo Herceg Novi,
Kroz vjetar se hladni čulo
Mlada trava sve ih povi,
Pet osmijeha utihnulo.

Pričaj kako i dan danas
O tom poju mora vode
Kako mladost pade za nas
Preko krvi do slobode.

Djevojčica nek pogleda
Hercegnovskim ulicama
Nek joj more pripovjeda
Istinu o Danicama.

Da kad jednom bude majka,
Ona kaže čedu svome
Istinita to je bajka -
"Desilo se u Novome".

U susret 28. oktobru 2020.

Nevena Keković

Граде, желим ти...

...пуно дјечијих маскенбала!

Вук Апарац 7.а

...да останеш млад још много вјекова!

Јована Марић 7.а

...да те сви воле као ја!

Андреј Шофранац 7.а

...да и даље свједочиш о својој прошлости и култури и учиш нас да идемо стазама предака и стварамо нове за своје потомке. Желим ти да се сачува Дубрава, јер њена тишина прича најљепше приче!

Милица Радуловић 7.а

...да на твојим улицама видим насмијана лица и да одјекују од корака и смијеха!

Кристина Алексић 7.б

Милица Радловић, ауторка фотографија

Најљепши дио града мог

Јутром, када сунце свиће,
обасјава Баошиће.

Волим моје мало мјесто, помињем га свуда често.

Плаво море њега краси и несташни таласи.

У њему се славе феште, зато што је најљепше.

Дани мимозе, фешта рибе и вина, права је милина.

Баошићи, моје мјесто мало, има много љепота,

О њима бих могао писати до краја свог живота.

На листу овом мјеста је мало да би моје Баошиће стало.

Саво Ивановић 7.а

Parkovi moga grada

Moj grad je rođen daleke 1382. godine. Rastao je i razvijao se kroz mnoge vjekove i ljepotom i geografskim položajem privlačio moćne osvajače. Neki su mu bili majka, a neki maćeha, ali svako od njih ostavio je svoj trag. Za mene su najljepši njegovi parkovi. Nekada davno, a sve više i danas Herceg Novi je imao mnogo pomoraca. Tada se plovilo daleko i dugo. Mnogi od njih vidjeli su ljepote svijeta koje su htjeli da donesu u svoj grad, ali to nisu mogli. Zato su mogli da donesu biljke koje su sadili po parkovima i svojim dvorištima. Na taj način nastao je park hotela Boka i park Svetog Leopolda. U njima se nalaze mnogo stare biljke, sa raznih krajeva svijeta. U parku Svetog Leopolda raste jako stara koščela koja je obilježena tablom i zaštićena. Starija je od sto godina sto znači da je posađena prije nego što su se rodili naše bake i djedovi.

Park hotela Boka je nekada stvarno bio park hotela. Taj hotel je srušen u velikom zemljotresu, ali je park ostao. U njemu raste preko osamdeset biljnih vrsta. Lijepo je što se u to parku organizuje sve više manifestacija. Moj djed kaže da je park Zavičajnog muzeja jako lijep park, ali ja još nisam stigla da ga obiđem.

U Igalu takođe postoji nekoliko parkova. Ja najviše volim omladinski park ljeti jer debelu hladovinu čine stari borovi pinjole. Ima mnogo klupica na kojima može da se rashladi od ljetnje žege i jede najbolji sladoled u gradu. Ispod Titove vile rastu dva vrlo stara i velika drveta eukaliptusa i javora. Tamo volim da šetam sa svojim psom.

Moj grad mnogi prepoznaju po tvrđavama, šetalištu, moru i plažama, stepeništu ali ja bih voljela da ga prepoznaju i po mnogim parkovima kad su već svi čuli za praznik mimoze kraljica našeg Herceg Novog.

Jelena Marić 7.a

Rastem sa tobom, voljeni grade

Bezbroj gradova znam postoji,
Ali srce jedan može da izdvoji,
Grad taj je kraj plavoga mora,
U kojem sviće najljepša zora.
Rastem sa njim svakoga dana,
On za mene zaista nema mana,
Dani mu svijetli, spokojne mu noći,
Ponekad morem dođe i pismo u boci.
Iskre se poruke izdaleka šalju,
Želje se gnijezde u njegovom zagrljaju,
Taj grad se svim srcem snažno voli,
To je moj grad, moj Herceg Novi.
Dok uz obalu Forte mare spava i
Trnu noćna svijetla voljenog grada,
More je mirno, u boji rijetkoga žada.
Jutro se pita da li je ovo san ili java,
Novi je veći, a dječak je mladić sada.

Ivan Medenica VIIa

Пет Даница

Даница Косић, Даница Томашевић,
Даница Ђуровић, Даница Бојанић,
Даница Попивоца, пет Даница,
Пет младих живота, наш је дан и дивота.
Пет Даница из нашег су завичаја
много тога заједничког нас спаја.
Све су биле младе, храбре, смјеле
И слободу оне су једино хтјеле.
Њихово је име свијетло као дан,
а слобода свих недосањани сан.
Кренуше у рат, премладе су биле
оставише све, слободу су сниле.
Сан свој нису дочекале,
за слободу су оне пале.
Бориле су се као хероји,
као неко ко се рата не боји.
Орјенски батаљон, V бригада
Знале су да може да се страда.
Звијезда Даница пут освијетли њима
док је трајао рат, глад, болест и зима.
Знале су да се не смију предати
да ће једног дана слобода засјати.
Наше Данице живот су дале,
а слободу нису дочекале.
Оне нама сад пут са неба освијетљавају
а ми знамо такве се жртве не заборављају.
Са неба нема сад сјаји Даница пет,
на Дан слободе њихов је завјет.
Дан слободног града славимо
да Даница пет не заборавимо.
Пет Даница је града нашег дан
Ми уживамо њихов недосањани сан.

Јована Поткоњак IХа

Moja osnovna škola

Ja sam Nevena Keković i sa ponosom ističem da sam bila učenica OŠ „Ilija Kišić“ u Zelenici. Za mojih skoro dvadeset godina školovanja, ne postoji mjesto koje smatram značajnijim i posebnijim od moje škole u Zelenici.

Posebne uspomene vežem za dvorište naše škole. Nema svako privilegiju da pred školom ima čitav park. I danas, kada prođem kolima kroz Zeleniku, sjetim se kako sam sa one druge strane ograde posmatrala automobile u prolazu... Lopta koja upada u rijeku i primjena najrazličitijih tehnika njenog izvlačenja iz hladne vode s ciljem da se ne skvasimo... Kupanje na obližnjoj plaži na kraju školske godine i prelaženje preko pragova na starom željezničkom mostu... Danas znam da sve to što se nama sasvim podrazumijevalo, zapravo i nije uobičajeno. Poneka škola možda ima tako lijepo dvorište, ali nema uz njega i plažu i rijeku i most!

Nastojim da sačuvam svježim i jasnim sva sjećanja na nastavnike i moju prvu učiteljicu, Anđeliju Bojat. I dalje čuvam poneku prvu svesku iz 1993. godine i ni jedna akademska organizacija nije mogla nadmašiti ta plemenita znanja koja nam je prenosila učiteljica. Da nije bilo tih prvih slova, ni jedan važan ispit iz se ne bi dogodio.

Voljela sam književnost i čitanje, pisanje pjesama i sastava, ali i crtanje, istoriju, matematiku, biologiju i sport. Za nekoga ko voli knjige i učenje i dan danas, naša školska biblioteka je bila važno i rado posjećeno mjesto... Pa sportska sala... Svaki dio škole nosi posebne emocije i sjećanja na drugove, nastavnike, događaje i jedan značajan dio djetinjstva i odrastanja.

Danas sam student doktorskih studija Ekonomije. Iza mene je 12 godina radnog staža. Imam i sina koji ima 12 godina. Kroz sve životne faze, osjećala sam važnost čvrstine tog kamena temeljca postavljenog u Osnovnoj školi „Ilija Kišić“ u Zelenici. U svim izazovima koje život postavlja pred čovjeka, najsnažnija je ona prva poruka koja nas je pozdravljala sa zida u holu škole i sa kojom smo odlučni, odgovorni i snažniji kretali u život – Ko hoće časno ne može lasno!!!

